

ESTER FORMOSA QUARTET

MAURICI VILLAVECCHIA
HORACIO FUMERO
MATTHEW SIMON

...creant una atmosfera de proximitat, aires de cabaret enmig d'un clarobscur de màxima intensitat des d'on darrere la penombra s'erigeix, triomfadora, l'emoció.

Pere Pons, diari AVUI

PODRIEM PARLAR DE TRES VESSANTS D'ESTER FORMOSA QUARTET.

LA VESSANT TEATRAL, que gràcies a la important trajectòria com a actriu d'Ester Formosa, permet al grup interpretar les cançons amb una fórmula que es dona la mà amb un cabaret universal i intemporal.

LA VESSANT JAZZISTICA, perquè Horacio Fumero, Matthew Simon, amb la direcció musical de Maurici Villavecchia, formen un trio de jazz de luxe de projecció internacional, del tot implicat en les versions, que transporten al seu terreny amb una màgia particular, i que compon també la seva pròpia música.

LA VESSANT POÈTICA que és el tema principal de qualsevol concert d'Ester Formosa Quartet, perquè el punt de partida del treball del grup és la poesia.

Tot embolcallat d'una emoció, un sentit de l'humor i una complicitat tan particular que arrossega i fa participar l'espectador des del primer instant, apropant-lo al seu univers poètic.

THANK YOU SATAN

La cançó no és en absolut un art menor. En pocs anys s'ha convertit en una cosa intel·ligent, divertida, sensible, satírica, en una paraula, interessant.
(Raymond Queneau)

PRESENTACIÓ

El primer projecte que vam fer junts, l'Horacio Fumero, el Matthew Simon i jo, amb el Maurici Villavecchia com a director musical, va ser el concert de les cançons de Jordi Guardans, *Sola com el poeta*, amb la direcció escènica de Joel Joan. Després va venir *Formosa x Formosa*, un concert a partir de poemes musicats i cançons traduïdes del poeta Feliu Formosa, que ens ha permès com a quartet anar madurant, i consolidar una manera de fer pròpia.

Des d'aquesta maduresa ens endinsem en un nou projecte al voltant del poeta, dramaturg, i traductor Joan Casas, que sorgeix d'una manera natural, continuant amb la línia que hem anat establint, i així completem una trilogia dedicada a tres autors molt propers.

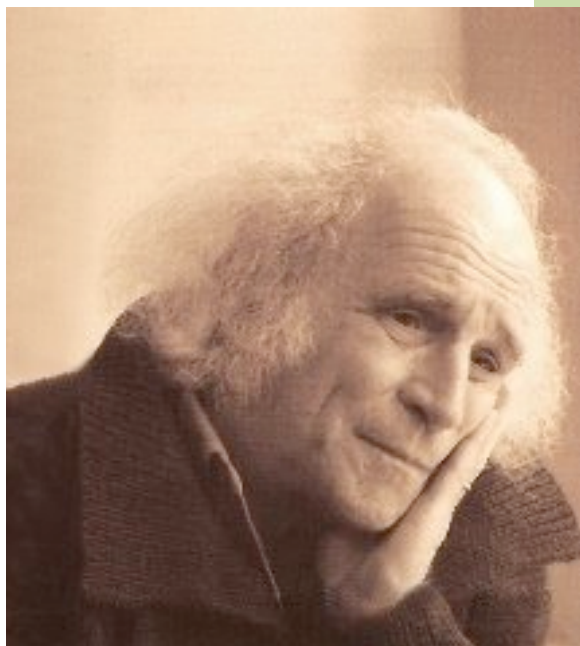
Igual que en els treballs anteriors, ara és en Joan Casas qui s'implica en el procés creatiu i en la dramaturgia.

AL VOLTANT DE LÉO FERRÉ

Leo Ferré és un dels poetes - compositors essencials del segle XX. La seva manera d'expressar es mou creant un contrast molt especial entre la tendresa i la sensibilitat extrema, i un univers marcadament masculí.

El material que ens serveix de pal de paller per aquest nou concert són set cançons de Leo Ferré traduïdes pel Joan Casas, que el grup ha versionat, i a partir d'aquí sorgeixen les cançons creades expressament per aquest projecte, amb lletra de Joan Casas i música dels components del *Quartet*.

Avui, versionar i posar veu de dona a cançons com *Le crachat*, *Thank you Satan* o *Cette blessure*, em sembla un repte molt suggerent i fins i tot una mica pervers. Però el veritable repte per a nosaltres ha estat afrontar aquest repertori desde el gran respecte, l'immensa tendresa i la intensa emoció que Leo Ferré ens suggereix.

REPERTORI

Leo Ferré

Traduccions de Joan Casas

EL VALÇ DE LA FIRA (*Les forains*)

EL GARGALL (*Le crachat*)

EL SENYOR PAU (*Monsieur Wiliam*)

LA FERIDA (*Cette blessure*)

ELS ANARQUISTES

SAIN GERMAIN DES PRES

THANCK YOU SATAN

I RES MÉS (*C'est extra*)

Lletra de Joan Casas

Música de M. Villavecchia, H. Fumero i M. Simon

VENECÈCIA

COM UN BOLERO

PASSIÓ DE CAPUTXETA

CAP EL TARD

Entre d'altres...

PARÍS de Paolo Conte

DESAFINAT de Tom Jobim

ESTER FORMOSA

Neix a Barcelona el 10 de novembre del 1961
Després de cursar els estudis d'art dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona, que compagina amb classes de cant clàssic, comença a treballar com a actriu en teatre i televisió.

AL TEATRE

Entre els seus treballs com a actriu cal destacar al Teatre Lliure, *La Flauta Màgica*, de W.A. Mozart 1984, *Fulgor i mort de Joaquín Murieta*, de Pablo Neruda, els dos muntatges dirigits per Fabià Puigserver, i *Dansa d'agost*, de Brian Field, dirigida per Pere Planella, *El càntir trencat* de Henrich von Kleist, i *La disputa* de Marivaux, al Centre Dramàtic del Vallès. *Els dos cavallers de Verona* de W. Shakespeare, dirigida per Calixte Bieito, o *Kràmpack* de Jordi Sánchez i Joel Joan; entre d'altres.

L'any 1988 crea el seu propi "show" amb el personatge de La Canyí amb el qual realitzarà diversos espectacles, i gires per tota la península, i participa en diversos festivals importants, entre ells el *Festival Internacional de teatro de La Habana*, *Jornadas de Teatro Iberoamericano de Caracas*, *Her Theater Spectakel* de Zurich. I guanya els premis, *Revelació de la Crítica* (1988-89), "Aplaudiment" *Sebastià Gasch* (1991), *Millor actriu de televisió* de l'Associació d'Actors i Directors de Catalunya 1991.

LA CANÇÓ

L'any 1996 deixa definitivament el teatre per dedicar-se a la cançó. Inicia la seva col·laboració amb el guitarrista Toti Soler que durarà gairebé deu anys. Col·labora amb el cantautor Quico Pidelaserra en el concert *¡No Pasarán! (cançons de guerra contra el feixisme)*. L'any 2003 inicia amb el cantant Adolfo Osta una estreta col·laboració que durarà fins el dia d'avui. Col·labora en diverses ocasions amb la històrica formació xilena Quilapayún, amb el paper de *relatora* a la llegendària *Cantata De Santa Maria De Iquique*. Participa a la gala d'inauguració de la *Fira Internacional del Llibre de Frankfurt* interpretant a Serrat, Llach i Raimon. Ha compartit escenari amb la cantant portuguesa Amelia Muge, i el 2008 participa en l'homenatge que es fa a Sardenya a la cantant italiana desapareguda Marisa Sannia, al costat de les cantants Elena Ledda, i Franca Masu, entre d'altres. L'any 2000 comença a treballar Maurici Villavecchia, com a director musical i productor. Junts han gravat tres CDs, i han presentat diversos espectacles i concerts. Cal destacar la presentació de *Sola com el poeta* i dirigida per Joel Joan, dins el cicle de cançó *Sis veus de dona* al *Teatre Nacional de Catalunya*, i a *l'EXPO Zaragoza (2008)*. Amb l'incorporació del contrabaixista Horacio Fumero, i el trompetista Matthew Simon es consolida el grup. I amb l'espectacle *Formosa per Formosa*, graven en directe el primer disc de la col·lecció *Directes del Barnasants*.

MAURICI VILLAVECCHIA

Compositor i pianista, treballa per cinema, TV i dansa.

Inicia la seva carrera el 1973 amb el grup de Gato Pérez. El 1976 crea el grup Casavella, que es fonamenta en les seves composicions i treballa fent els arranjaments per a cantants como Ovidi Montllor o Marina Rossell, entre d'altres.

Els anys 80, viu als EE.UU, on estudia un màster en música al New England Conservatory of Music. Quan torna a Barcelona es dedica a la docència i funda el grup "Vox Populi", el primer disc del qual és guardonat "disc català de l'any 1994".

A partir de 1996 i des de la seva productora Villavecchia Music es dedica plenament a la composició i la producció: música per a televisió (*logo sonor de Televisió de Catalunya*), espectacles de dansa (*companyia Gelabert-Azzopardi*), bandes sonores per a pel·lícules (*Iris*) i documentals (*Un instant en la vida aliena*) i música per a exposicions (museu de la Setmana Santa de Conca i *Agua Recurso Único* per a l'Exposición Universal de Zaragoza 2008).

www.villavecchiamusic.com

HORACIO FUMERO

Nascut a l'Argentina el 1949, va estudiar al *Conservatorio Manuel De Falla de Buenos Aires* i al *Conservatoire Supérieur de Musique de Ginebra*, Suïssa. Va viatjar a Europa amb Gato Barbieri per participar en el *Montreux Jazz Festival*, s'intal·la a Ginebra per continuar els seus estudis i col·labora amb la *Orquestre a'Cordes de Lausanne*.

L'any 1980 es va establir a Barcelona. Des de 1981 va formar part del trio estable de Tete Montoliu. Ha treballat també amb Freddie Hubbard, Johnny Griffin, Bobby Hutcherson, Cedar Walton, Sal Nistico i James Moody, entre d'altres. En el camp del flamenc ha treballat amb artistes com Chano Dominguez, Martirio, Chicuelo, Mayte Martin, Ginesa Ortega, i Miguel Poveda.

Ha col·laborat amb l'*Orquestra de Cambra del Teatre Lliure* de Barcelona, l'*Orquesta Sinfónica de Granada*, l'*Orquesta de Cámara Andrés Segovia* de Madrid i la *ONE (Orquesta Nacional de España)*. Actualment és professor de l'*Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC)*, i del *Conservatori del Liceu de Barcelona*.

www.horaciofumero.com

MATTHEW SIMON

Neix a Califòrnia i arriba a Barcelona l'any 1975. Va formar part del mític grup *Música Urbana*, i és considerat el millor trompetista solista de Jazz per l'*Associació de Músics de Jazz de Catalunya* (1993). Ha tocat amb figures internacionals tan importants como Celia Cruz, Tito Puente, Guy Laffite, Al Cohn, Bebo Valdés, i nacionals com Tete Montoliu, Martirio, Ana Belen i Victor Manuel, Miguel Rios, Serrat, i va estar de gira als EEUU i a Europa amb Ibrahim Ferrer i la *Buena Vista Social Club*, entre d'altres.

Ha estat membre de l'*Orquestra de Cambra del Teatre Lliure*, el grup de jazz *Transatlàntic* (primer premi al millor disc de jazz d'Espanya, 1989), el grup de jazz-rock *Natural Energy*, el *Carles Benavent - J.A. Amargós Grup*, el *Max Sunyer Septeto*, el grup d'acid-jazz *Prices of Time*, i el seu propi quintet amb el pianista Manel Camp.

Actualment és professor de trompeta jazz a l'*Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC)*, i del *Conservatori del Liceu de Barcelona*.

www.tinet.cat/~jmrbl

JOAN CASAS

Neix a L'Hospitalet el 1950. És dramaturg, poeta, traductor i crític. Fa de professor de Teoria i Escriptura a l'Institut del Teatre de Barcelona.

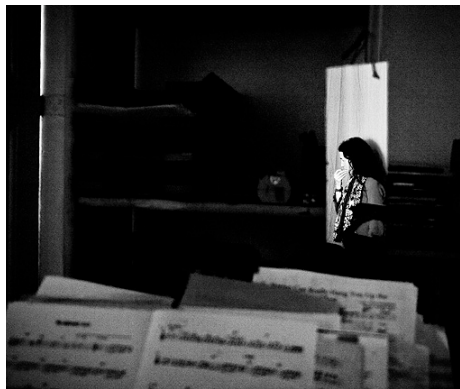
Ha publicat, també, sis volums de poesia (dos d'ells en col·laboració amb Feliu Formosa).

Del teatre que ha escrit, n'ha posat en circulació mitja dotzena de peces que s'han representat en circuits independents, des de Mèxic fins a Khabárovsk, a la remota frontera siberiana del riu Amur.

En narrativa, va guanyar el premi Víctor Català (1979) amb *Pols de terrat*, el seu primer volum de narracions. Més recentment ha publicat *Fora de casa* que ens obliga a redescobrir la figura de Joan Casas i a veure'l com un escriptor dels que, a la llarga, compten de debò.

Té més d'una setantena de traduccions que ha realitzat en poc més de vint anys, sobretot del francès, l'italià, el portuguès i el grec. I el 2005 va guanyar el premi Jordi Domènech de traducció poètica (2005) per la traducció del grec de *Tard molt tard de nit entrada*, de Iannis Ritsos.

QUAN LES CANÇONS SÓN MÉS QUE MÚSICA I PARAULES

Era un dia de primavera al capvespre a la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya, s'apaguen les llums i sense adonar-te'n estàs submergit en un nou recital - concert - espectacle de l'Ester Formosa: "Sola com el poeta" i de cop estàs caminant per un camí ple d'emocions, humor, suggeriments, ironia, poesia, sentiments... i així sense ni que te n'adonis viatges per nous mons que et transporten per l'art de la música, del plaer, de les paraules, de la sorpresa... i sense consciència s'obren les llums de la sala i et dones compte que estàs al final del trajecte, on el temps i l'espai s'han diluït com per art d'encantament, i notes que t'estan creixent ales a l'esquena possiblement per poder volar.

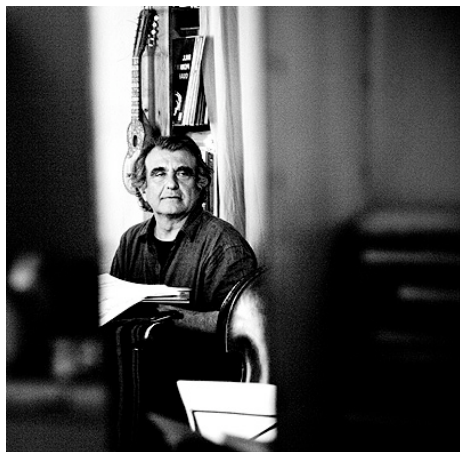
JOAN FONT Director de *Comediants*

Dins el panorama de la música actual a Catalunya, l'Ester es revela com una artista única, inqualificable, amb una riquesa de registres vocals i expressius remarcables, amb un gust exquisit per la dicció i la "comprensió" de les lletres i jugant en tot moment amb un revestiment de teatralitat que acostava les cançons a l'espectador, tractades com a petites històries narrades de manera directa i poètica, sense caure mai en la pedanteria ni en l'abús de floritures innecessàries, i amb sentit de l'humor.

SERGI BELBEL Director del Teatre Nacional de Catalunya

Una veu autèntica, clara, humana, d'una dona autèntica, clara i humana també. La resta —els excel·lents instrumentistes, les veus que l'acompanyaven en algunes cançons— ho potenciava. La nit va tenir només el so i el color d'una veu preciosa que tenia el cos i la intel·ligència d'una persona. Memorable.

RAMON PLA I ARXÉ Assessor artístic Gran Teatre del Liceu

EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED.BARCELONA)
Página: 72 , Sección: CULTURA Documento: 1/1 Cód: 17931279

“Satànica” Formosa

la cantant i actriu corona els seus recitals a la Sala Beckett
amb un impactant assalt a Léo Ferré

JORDI BIANCIOTTO

A la Sala Beckett, Ester Formosa és la veu poètica de Jordi Guardans, però moltes més coses: l'actriu que converteix un recital de cançons en un espectacle amb principi i fi, la interpret que descobreix perfils d'Ovidi Montllor i Renato Carosone i, sorpresa, la *vamp* sinuosa que cobra formes més perverses a *Thank you Satan* de Leo Ferré. *Sola com el poeta* no fa honor al seu títol, ja que Formosa omple la sala amb un ball de registres interpretatius, ironíes, i complicitats.

(...) i el moment culminant arriba entre llums vermells amb *Thank you Satan*... Només per aquest moment val la pena anar a la Beckett, encara que el guió ens condueix a un final lluït via Montllor i Raimon. Poesia, cançó i sobretot, sobrades facultats interpretatives i escèniques.